

פרשת חוקת – רביעי

(יד) וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקִּדְשׁ אֱלֹהֵי אֲדָוָה כֹּה אָמַר אֲחִיךָ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְאָתָנוּ:

יד וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶל־מַלְאָכֵי אֲדָוָה, לֵאמֹר: כִּדְנֹן אָמַר, אֲחִיךָ יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יָדַעְתָּ, יְת כָּל עֲקָתָא דְאִשְׁכַּחְתָּנָא.

טו וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרִימָה וַנָּשָׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיִּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וּלְאֲבֹתֵינוּ:

טו וַיִּרְדּוּ וַנִּחְתּוּ אֲבֹתֵינוּ לְמִצְרַיִם, וַיִּתִּיבֵנוּא בְּמִצְרַיִם יוֹמִין סְגִיאיִן; וְאֲבֹאִישׁוּ לָנָא מִצְרַאי, וְלֹאֲבֹתֵנוּא.

טז וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקִדְשׁ עֵיר קָצֶה גְבוּלָךְ:

טז וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֲבִינוּ (בראשית טז): "הִקֵּל קוֹל יַעֲקֹב", שְׁאָנוּ צוֹעֲקִים וְנִעֲנִים. מַלְאָךְ: זֶה מֹשֶׁה מִכָּאן, שֶׁהַנְּבִיאִים קְרוּאִים "מַלְאָכִים", וְאוֹמֵר (ד"ה ב, לו): "וַיְהִיו מַלְעָכִים בְּמַלְאָכֵי הָאֱלֹהִים":

יז נַעֲבְרָה־נָּא בְּאַרְצֶךָ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכָרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מִי בְּאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךָ לֹא נִטָּה יָמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר־נַעֲבֹר גְּבוּלָךְ:

יז נַעֲבֹר בְּעֵבֶר נָּא בְּאַרְצֶךָ, לֹא נַעֲבֹר בְּחֶקֶל וּבְכָרֶם, וְלֹא נִשְׁתִּי, מִי גוֹב: בְּאוֹרַח מַלְכָּא נִיזִיל, לֹא נִסְטִי לִימִינָא וְלִסְמָאלָא, עַד דְּנַעֲבֹר, תַּחוּמָךְ.

יח וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲדָוָמָא, לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן־בְּחָרֵב אֵצֶא לְקִרְאָתְךָ:

יח וַיֹּאמֶר לִיָּה אֲדוֹמָא, לֹא תַעֲבֹר בְּתַחוּמֵי דְלָמָא בְּדִקְטָלִין בְּחָרְבָא, אָפוּק לְקִדְמוּתָךְ.

יט וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִסְלָה נַעֲלָה וְאִם־מִימִיךָ נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנִי וְנִתְּתִי מִכָּרֶם רַק אִין־דְּבַר בְּרַגְלִי אֶעֱבְרָה:

יט וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִסְלָה נַעֲלָה וְאִם־מִימִיךָ נִשְׁתִּי אֲנָא וּבְעִירִי, וְאַתִּין דְּמִיָּהוּן; לְחוּד לִית פְּתָגָם בִּישׁ, בְּרַגְלִי אֶעֱבֹר.

כ וַיֹּאמֶר, לֹא תַעֲבֹר; וְנִפְק אֲדוֹמָא לְקִדְמוּתִיהָ, בְּחִיל רַב וּבִיד תַּקִּיפָא:

כ וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיִּצֵּא אֲדָוָה לְקִרְאָתוֹ בְּעָם כָּבֵד וּבִיד חֲזָקָה:

כא וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כא וְסָרִיב אֲדוֹמָא, לֹא שָׁבַק יְת יִשְׂרָאֵל, לְמַעֲבַר, בְּתַחוּמִיָּה; וְסָטָא יִשְׂרָאֵל, מְלֻתִיָּה.

כב וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כב וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כג וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כג וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כד וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כד וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כה וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כה וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כו וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כו וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כז וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כז וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כח וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כח וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כט וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ:

כט וַיִּמָּאן | אֲדָוָה נִתַּן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיִּטּ יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיוֹ: